SE APROPIE ORA STARTULUI ÎN CUPELE EU

DINAMO, STEAUA, RA

JUDECATE DE PATRU TE

MARTORI AI EVOLUȚIILOR

Calendarul de toamnă al marilor competiții internaționale își începe viața lui tumultuoasă. Miercurea viitoare, start în cele trei mari competiții de club ale Europei, deschise cîștigătorilor de campionate, de cupe și formațiilor cu rezultate excelente în întrecerile naționale. Se poate spune că tot ce are mai reprezentativ fotbalul continental se va alinia săptămîna viitoare sub semnul celor trei cupe europene, devenite întreceri de mare anvergură, interes și echilibru. Ele depășesc cu mult cadrul unor simple competiții internaționale, ajungînd să reprezinte un moment foarte important în viața cluburilor, care își fac din reușitele în cadrul lor un punct de onoare.

DINAMO, STEAUA, RAPID și **U.T.A.** poartă, în sezonul 1971/1972, speranțele iubitorilor de fotbal din România, odată cu marea datorie de a șterge cît de cît, printr-o comportare cît mai frumoasă, nereușitele stagiunii trecute, așa de puțin darnică în satisfacții pentru reprezentantele noastre. **Spartak Trnava, Hibernians La Valetta, A. C. Napoli, Austria Salzburg,** partenerele de întrecere ale ambasadoarelor noastre, se prezintă, cu excepția echipei din insula **Malta,** ca formații de primul calibru ale fotbalului european. Atît campioana **Cehoslovaciei,** cît și reprezentantele **Italiei** și **Austriei** în **„Cupa U.E.F.A.“,** intră în întîia grupă de valoare a cluburilor europene.

Pe ultima lungime a pregătirilor în vederea primului asalt, am solicitat opinia unor autorizați cunoscători ai fotbalului, martori la evoluțiile de duminică ale reprezentanților noastre în cele trei competiții, rugîndu-i să aprecieze forma actuală a lui **Dinamo, Steaua, Rapid** și **U.T.A.** și să încerce și unele anticipări asupra posibilităților lor, înaintea marilor examene care încep miercurea viitoare...

U. T. A. — O ECHIPĂ, NU 11 JUCĂTORI

ANTON FERENCZI

Era într-o zi de toamnă a anului 1948 cînd pe stadionul Republicii din Capitală se înfiripau reprezentativele **României** și **Ungariei.** Acel meci de neuitat, „meciul lui **Grosics**“, a coincis și cu debutul în echipa națională a fînărului **ANTON FERENCZI,** pe atunci jucător la **C.F.R. Cluj.** Dar vai! După numai 120 de secunde de joc, un accident stupid, în urma unei ciocniri cu celebrul **Hidegkuti,** l-a trimis definitiv pe tușă; aceea zi nefastă rămîne poate singura amintire tristă dintr-o carieră plină de satisfacții.

Astăzi, găsim antrenor la Centrul de copii și juniori al clubului Crișul, a cărui primă echipă a și condus-o acum cîțiva ani. Avînd posibilitatea să urmărească ultimele două evoluții din campionat ale echipei U.T.A., martor ocular la meciurile cu **Steaua** și **Crișul, Anton Ferenczi** a putut să tragă unele concluzii despre jocul elevilor antrenorului **N. Dumitrescu.** Ținînd seama de apropiatul debut, cel din **„Cupa U.E.F.A.“,** cînd la 15 septembrie arădenii vor avea ca adversară echipa **Austria Salzburg,** să-i dăm cuvîntul tehnicianului orădean pentru a expune unele din părerile lui.

— „Din capul locului, consider că U.T.A. rămîne una dintre cele mai valoroase echipe de club din țara noastră. Nu atît prin clasa jucătorilor cît mai ales prin perfecta lor unitate morală care i-a ajutat — nu odată — să pună în aplicare principiile fotbalului modern, bazat atît pe omogenitate cît și pe spectacol. Așa se explică faptul că jucătorii U.T.A.-ei acționează unitar și gîndit, calități dublate de dăruire în joc și atașament față de culorile clubului. Pentru unii, rezultatele bune de pînă acum apar ca simple întîmplări. O asemenea explicație este lipsită de temei. Nu cred că o echipă poate cîștiga de două ori campionatul și să se găsească permanent în plutonul fruntaș al clasamentului numai datorită șansei. Faptul că scheletul de bază al formației este alcătuit an de an din aceiași jucători a dus la crearea unui angrenaj de echipă cu lecția bine învățată, atît în ansamblu ca și pe compartimente. Jucătorii echipei **U.T.A.** reușesc să se adapteze oricărei situații, așa cum s-a întîmplat și la **Oradea** în meciul cu **Crișul** unde coeziunea dintre compartimente și superioritatea tactică și-au spus cuvîntul. În apărare, toți cei patru fundași se dublează reciproc, joacă simplu și sobru, și nu trimit mingea la întîmplare. La mijlocul terenului, **Petescu, Domide** și **Broșovschi,** acoperă un mare spațiu, fiind prezenți în funcție de situații, atît în fazele de atac cît și în cele de apărare. Toți trei știu să varieze în zona neutră ritmul de joc în funcție de atenuarea adversarului, în așa fel, încît alternează momentele de liniștire, în care pregătesc acțiunile, cu cele ale alegerii declanșării contraatacurilor fulgerătoare prin lansări precise la distanță. Linia ofensivă valorifică la maximum calitățile extremelor și aplică bine așa-numitele un-doi-uri în viteză, atît de utile în vederea dezmembrării apărărilor supraaglomerate. Ceea ce mi se pare foarte important este faptul că toți înaintașii finalizează majoritatea acțiunilor cu șuturi precise și puternice, trase de la distanță și din orice poziție. Ca o deficiență a teamului arădean, am observat în cele două meciuri văzute că în repriza a doua echipa trece printr-o perioadă în care ritmul de joc scade, de unde trag concluzia că la unii jucători potențialul fizic nu se află la limita superioară.

Jucînd prima manșă la **Arad** echipa **U.T.A.** poate să-și înscrie în palmares o nouă victorie și are totodată posibilitatea să observe calitățile și deficiențele adversarilor austrieci, în așa fel ca în meciul retur să-și poată lua toate măsurile de siguranță și să-și asigure calificarea“.

STEAUA ARE RESURSE PENTRU O B

ION ALEXANDRESCU

Cu siguranță că ION ALEXANDRESCU nu poate uita meciurile acelea care au făcut din C.C.A. o echipă cunoscută peste hotare. Erau primii, dar deloc neînsemnații, pași pe care roș-albaștri îi efectuau în arena internațională. Turneul în Anglia... meciurile cu **Borussia Dortmond** din **„Cupa campionilor europeni“,** victorii de răsunet în fața unor formații de calibru ca **Djurgarden, Charleroi, Honved... Cacoveanu, Constantin, Alexandrescu, Zavoda, I, Tătaru,** cinci nume devenite leitmotiv al „formației de aur“ a clubului militar, formație care a lansat în fapt acest club în eșalonul performanței fotbalului nostru.

Duminică, spectator atent și competent al meciului **Steaua — Faru** maestrul sportului **Ion Alexandrescu** se ducea fără îndoială cu gîndul anilor în urmă cînd, asemenea unsprezecelui de astăzi, se încerca clădirea unei echipe tinere și promițătoare. Atunci, pe banca antrenorilor erau **Francisc Ronnay, Gheorghe Popescu, Ilie Savu..** Acum, la direcția noii operații s-a aflat sau se află **Ștefan Covaci, Valentin Stănescu** și fostul component al echipei, **Gheorghe Constantin.**

— Să încercăm să privim garnitura pe care Steaua o va alinia în „Cupa cupelor“ în raport cu randamentul său în același moment al anului trecut.

— Cred că posibilitățile formulei actuale sînt indiscutabil mai mari decît ale unsprezecelui din trecutul stagiune. S-au produs două fenomene: primul, jucătorii care își fac în formație au cîștigat experiența de competiție deosebită; al doilea, marile speranțe ale echipei s-au dezvoltat în chip spre mijlocul terenului și în acest sector. Pot spune că abia în ultimele sezonului trecut și în aceste săptămîni ale noii stagiuni, acțiunea statornicit a echipei **Steaua** a cules primele ei roade adevărate.

— Încercînd o analiză a compartimentelor, cum poate fi considerată situația lor?

— **Steaua** a ajuns la o omogenitate remarcabilă și valoarea ei pe compartimentele ei este destul de echilibrată. Este greu de spus care dintre linii se prezintă mai bine valoarea celorlalte. Totuși, cred că compartimentul defensiv prezintă cele mai multe momente de net siguranță. Aici îl includ și pe portarul **Coman,** care a dovedit unele ezitări la mingi ușoare. Probabil că și lunga absență din competiție este cauza. Mijlocașii au făcut risipă de energie; sînt un tandem care se completează foarte bine. Le-aș reproșa poate doar precipitarea în momentul pasei decisive. Sigur, tot din dorința de a fi cît mai mult în joc, în acțiune, ei se grăbesc sau se apropie în mod nepotrivit de atacanți. În sfîrșit, atacul. Aici există la ora actuală o problemă de formulă; antrenorii dispun de cel puțin cinci jucători de aceeași valoare. Alcătuirea celei mai convenabile linii rămîne deci o chestiune foarte dificilă pentru conducerea tehnică. Apoi, există aceeași problemă Năstase. Se pare că ținărul jucător — așa cum a demonstrat-o și în jocurile echipei de juniori și în evoluțiile la **Progresul** — se simte mult mai în largul lui în centrul înaintării decît pe extrema stîngă. Pînă la apropiatele partide din competițiile oficiale trebuie să se ajungă la o soluție de rentabilitate maximă pentru formație.

— Care jucători apar într-o formă promițătoare pentru meciurile importante ale sezonului?

— Vigu, Naom, Pantea, Negrea, Acîenei, Năstase mi se par în apreciabilă dispoziție de joc. **Sătmăreanu** marchează o revenire. Sper și **Iordănescu** să arate că pătida cu **Farul** a reprezentat doar un accident. **Tătaru** parcurge inevitabila perioadă de reacomodare cu rigorile competiției. Cred că **Steaua** poate realiza, prin seriozitate și multă hărnicie în pregătire, o comportare superioară celei din trecuta ediție a **„Cupei cupelor“.**

ROPENE

PID ȘI U. T. A.

HNICIENI NEUTRI,

LOR DE DUMINICĂ

UNĂ COMPORTARE

ORADEA: Fundașul arădean Birău (tricou în dungi), încercă să-l depășească pe Dorăban (Crișul), lucrat în atac. (Crișul — U.T.A. 1—2).

Foto: ȘTEFAN VILIDAR

ATENȚIE! ÎN ETAPA A 3-a A DIVIZIEI A, MIZA DE JOC A COMPROMIS SPORTIVITATEA

Campionatul actual a debutat într-o atmosferă pe care am numi-o normală și primele două etape s-au scurs într-o notă de fair-play în teren și calm salutar în tribune.

Dar iată, etapa a treia, o treaptă competițională în stare să prefigureze o ierarhie în clasament, a sprins în mod regretabil patimile, în numele celor două puncte puse în joc, ambianța fotbalistică a fost mutilată de abateri mai mult sau mai puțin grave de la etica obligatorie. Redactorii noștri prezenți la meciuri le-au consemnat cu insatisfacție și le supun, în rîndurile care urmează, oprobiului public.

LA ORADEA, de pildă, fotoreporterul Marcel Cancțiu, reprezentantul oficial al ziarului „Flamura roșie“ din Arad și colaborator permanent al revistei noastre, a fost scos literalmente în pumni din incinta terenului de către oamenii de ordine (?!) ai stadionului Crișul. Nici jucătorii orădeni nu s-au dovedit gazde mai amabile, atîtînd cu o inversiune explicită, dar inexplicabilă pe foștii lor colegi Kun II și Popovici, legitimați în prezent la U.T.A. Din păcate, jucătorul Kun a răspuns cu aceeași monedă, aținînd suplimentar un decor atît de urît.

Proaspăta (re) promovată **A.S.A. TG. MUREȘ,** obsedată de importanța unui start consistent, a practicat în prima repriză un joc de intimidare; reprezentanții cel mai virulent al acestei mentalități, fundașul central Toth. Iar Crețu și Ancă au lovit și el în replică. N-am priceput, de asemenea, primirea ostilă făcută de publicul local echipei clujene, și cu atît mai puțin expresiile josnice ale unui spectator, adresate cramicului reporter. (Reparat prompt de organele de ordine, bulganul a fost îndepărtat).

LA BACĂU, în meciul Sport club — Universitatea Craiova, fundașul central Velicu, profitînd de neatenția arbitrului de centru, l-a lovit, după consumarea unei faze de joc, cu pumnul în plină figură pe atacantul oaspeților, Pîrvu, trîntindu-l la pămînt.

Scene regretabile s-au petrecut și LA CLUJ, unde delegatul echipei C.F.R. (rețineți, un oficial!) tov. Papuc, a intervenit în asanarea unei sciereal golului formației gazdă — brusc...nu-l pe fundașul Jiului, Georgevici, în timp ce acesta încerca să evite atacul simultan a doi adversari, Vișan și M. Bretan, partizani ai răzvîrlirii diferendelor de joc prin bătaie.

ÎN SFÎRȘIT, în orașul de la poalele Tîmpei, un spectacol penibil a avut loc în finalul partidei Steagul roșu — F.C. Argeș după ce gazdele au înscris punctul victoriei în minutul 88 în urma executării unei lovituri libere acordată, este drept, cu ușurință de arbitru, O echipă întreagă, aceea a oaspeților, după ce a înghesuit zdrobită pe gazon, tînguindu-se ca într-un veritabil cor al disperării, s-a dezlănțuit în scena imediat următoare, într-un potop de proteste și injurii la adresa conducătorului întîlnirii, la acte de nesportivitate, față de public, încercînd tardiv și inutil rezolvarea unei situații de joc cu ajutorul altor arme decît acelea ale luptei sportive.

Iată numai cîteva secvențe din istoria zbuciumată, încinsă de pasiuni mult prea violent exprimate, a unei etape de campionat, de la care așteptam mai curînd o îmbunătățire a capacității combative și tehnico-tactice a echipelor, o perfecționare a cadrului organizatoric, o comportare demnă de adevăratele cerințe ale eticii sportive. Obiective care ne place să credem că nu au scăpat, bulgarul a fost îndepărtat).

decît accidental, atenției celor direcți vizați.

PRIM-PLAN

DUMITRU

Într-o perioadă în care numărul jucătorilor de valoare se restrînge — fenomen mondial, de altfel — apariția lui Dumitru forțează orice ritm de creștere. De fapt, această apariție nu e chiar atît de paradoxală, dacă stăm să ne gîndim că doi puberi (Aelenei și Năstase?), constituiți într-un cuplu teoretic, par decîși să întunece, cu o vigoare tareori întîlnită pînă acum, un nimb care începuse să strălucească pe fruntea foarte tinerilor Iordănescu și Țițoiu.

*Dumitru a răsturnat oarecum etapele clasice. N-a apărut în Timișoara lui Dobai sau în Oborul lui Ozon, ci pe tăpșanul comunei Roșu. Pe la 11 ani, Dumitru atacă fotbalul bucureștean prin porțile strîmte a „Confecției“. La 13 ani este „filat“ de fostul jolly-joker de feroviar „Michi“ Mihăilescu și adus la Rapid. Totuși, în anul în care feroviarii cîștigă titlul, Dumitru e încă rezerva lui Mitroi în echipa de juniori a Ghiulestiului. Urmează, însă, saltul nevero*sim*ilit: la 20 de ani, în mai puțin de 300 de zile, Dumitru joacă, rînd pe rînd, împotriva lui Cubillas, Artime, Gerd Müller, Djalci, Bobby Charlton, Adamec, Pele, Cruyff. La 21 de ani e favoritul tuturor „tricolorilor“ Românlei, încep*înd* cu veteranul Rudy Weizer și terminînd cu Dinu.*

Dumitru e, probabil, cel mai complet jucător al nostru. Știe, în egală măsură, să „facă“ un atac, să-l construiască și să-l concretizeze. În apropierea lui Dumitru, mingea pare o ființă venită să-și ceară tertare. În apropierea lui Dumitru, adversarii ezită să atace, iar coechipierii visează...

De unde a tăvălit Dumitru această tehnică a seducției? Poate de la Bobby Charlton... Poate de la Cor-so... În fond, antrenorul Gică Cobzuc spunea că Ilie Năstase a „furat“ într-o oră serviciul lui Tony Roche, reverul lui Laver și topspinul lui Santana.

Dumitru ar putea fi subtil ca Toatao, dur ca Weber, ofensiv ca Gerson, defensiv ca Müllery, rău ca Stiles, elegant ca Rivera. Dar, pentru că iubește prea mult fotbalul nostru, Dumitru a acceptat, cu o admirabilă docilitate, timp de doi ani, rolul de valet al apărării tricolore și feroviare.

În ultimul timp, sau, mai bine zis, de cînd avem impresia că putem mai mult decît am putut, Dumitru a ieșit din cușca suflerului și a apărut la rampă. Rezultatul? Fotbalistul Dumitru a început să zburde pe tot terenul, angajînd „stîrfuriile“ în stilul lui Gerson sau Rivera. Din păcate însă, ECHIPA nu este întotdeauna suma prestațiilor individuale ale jucătorilor săi.

Avem convingerea că acest fotbalist „născut, nu făcut“ — cum spunea Nelu Nunweiler, cel mai mare admirator al său — va ști să îmbrace la momentul oportun și libreaua de valet, pentru a-și servi ECHIPA, așa cum a făcut-o în atîtea și atîtea rînduri..

IOAN CHIRILA

ETAPA A 4-a, ÎN TREI MANȘE

Etapa nr. 4 a campionatului se va desfășura în trei manșe : prima partidă are loc astăzi după-amiază la Pitești. Este vorba de jocul **F. C. Argeș — C.F.R. Cluj.** Devansarea lui s-a făcut la cererea clubului piteștean, care joi va pleca în Israel pentru un turneu de cîteva jocuri. Alte trei meciuri, adică cele în care sînt angrenate participantele în competițiile europene de club, vor avea loc simbătă. În sfîrșit, restul partidelor — duminică.

După cum am fost informați de federație, în afara jocului de la Pitești, care va începe la ora **16.30,** toate celelalte vor avea ca oră de start : **16.**

Dar iată programul și arbitrii :

MIERCURI : **F. C. Argeș — C.F.R.** (V. Liga — Galați ; la tinerei : N. Stoiculescu — Rm. Vîlcea).

SÎMBĂTĂ : **Jiul — Steaua** (Nicolae Rainea — Birlad ; Gh. Măcu — Tg. Jiu) ; **U.T.A. — A.S.A.** (N. Petriceanu — București ; M. Nicolaescu — Caransebeș) ; **Rapid — Dinamo** (V. Pădureanu — București ; C. Dinulescu — București ; meciul se dispută pe stadionul „23 August“).

DUMINICĂ : **Petrolul — Sport club** (C. Niculescu — București, Gh. Micloș — București) ; **Universitatea Craiova — Politehnica Steagul roșu** (P. Petrea — București ; N. Gheorghe București) ; **„U“ Cluj — Crișul** (P. Sotir — București ; Vl. Trifu — Baia Mare).

ARMA FORTE A RAPIDULUI — MIJLOCAȘII

IOSIF LENGHERIU

De șapte ori internațional A. **IOSIF LENGHERIU** a jucat sub culorile **Rapidului** pe vremea cînd feroviarii erau imbatabili în **„Cupa României“;** cînd eliminau, în urma unor meciuri spectaculoase, pe **Ujpest** și **Hungaria** din **„Cupa Europei Centrale“;** cînd pe terenul de lîngă podul **Grant** evoluau **Baratki, Auer** și **Rafinski, Roșculeț** și **Vintilă, Ionică Bogdan, Șt. Wetzer** și **Dan Gavrilescu.** Rapidiști... pur sînge. **Lengheriu** nu absentează de la meciurile giuleștenilor și, în nici un caz, nu putea lipsi de la primul cuplaj al sezonului. **Rapidul,** fiindu-i echipa de lîngă inimă, credeam că în analiza jocului feroviarilor, va pune o mare doză de subiectivism. Dar n-a fost deloc așa. Iată ce ne-a spus Lengheriu :

— „Mi-a plăcut Rapidul de astăzi, cel din meciul cu **Petrolul Ploiești.** Mi-a plăcut mult mai mult decît Rapidul din prima etapă, cînd s-a chinuit enorm pentru a nu părăsi terenul învins. Comparativ cu primele două etape, toți jucătorii au muncit mult, întreaga echipă evoluînd cu ambiție, părînd pusă pe fapte mari. „Mijlocul terenului“, cum ne place să spunem, a fost vioara întîi a feroviarilor. A „cîntat“ cam în surdină în prima repriză; după pauză însă... Introducerea în echipă a lui **Dinu** a avut darul să impulsioneze și mai mult atacul. Golurile au căzut ca un trăznet în tabăra ploieșteniior, la originea lor fiind tocmai mijlocașii **Dinu** și **Dumitru.** Și în continuare amîndoi au evoluat bine, **Dumitru** chiar foarte bine, reușind să dirijeze spre aripi și atacanții centrali mingi care puteau fi fructificate cu ușurință. Aportul lor, consider eu, a cîntărit decisiv în obținerea victoriei. Cu toate acestea, **Dumitru** încă nu se află la capacitatea maximă a forțelor sale.

Al doilea aspect pozitiv în jocul echipei mi se pare a fi evoluția promițătoare atît a lui **Neagu,** cît și cea a lui **Năsturescu.** Încet, încet, ambii își revin la jocul lor bun de altădată, în timp ce **Ene Daniel** se străduiește, de la meci la meci, tot mai mult, să-și unească eforturile cu cele ale nollor săi coechipieri, să le înțeleagă intențiile. Desigur, **Neagu—Ene Daniel** nu-i încă un cuplu închegat și percutant de atacanți centrali. Din jocul lor de duminică s-a văzut însă că pot alcătui pe viitor un asemenea cuplu. Deficiența mare a atacului **Rapidului** constă însă în ușurința cu care irosește mari ocazii de gol, ca rezultat al unor faze pe care întreaga echipă le construiește cu migală, efort, abnegație și talent. E păcat, zău.

Dacă a existat ceva ce nu mi-a plăcut în jocul Rapidului, azi și în etapele precedente, aceasta a fost evoluția compartimentului apărării. Absența lui **Dan** se resimte încă. Am încredere în **Boc.** Cred că **Boc** va umple golul lăsat prin plecarea lui **Dan.** Cu el trebuie să avem răbdare. Duminică au greșit și **Boc** și **Lupescu,** chiar și fundașii laterali. Sigur că **Petrolul** putea înscrie în prima repriză. **Boc** și **Lupescu** fiind depășiți. Noroc cu **Răducanu** care a hotărît să se oprească — într-un meci — doar la... unul dintre numerele sale de circ, în rest apărînd foarte bine.

O capacitate de efort mai mare pe durată întregului meci a mijlocașilor, concentrarea în fazele de finalizare a atacanților și întărirea în toate punctele de vedere a apărării, existență, nepermis de nedecisă — iată spre ce obiective cred eu că trebuie să-și îndrepte atenția antrenorii feroviarilor bucureșteni pentru ca **Rapid** să devină din nou o echipă care să aspire cu șanse îndreptățite la titlul de campioană a țării, pentru a face față în bune condițiuni unor încercări grele, cum sînt cele din **„Cupa U.E.F.A.“.**

DINAMO SE ARATĂ O FORMA

ȚIE MATURĂ

MARIUS BERARU

Echipier al Sportului studențesc Bucureșteni din anii de glorie, actualmente antrenor, **MARIUS BERARU** s-a dedicat de multă ani dezvoltării activității fotbalistice și creșterii nivelului de joc al soccerului ieșean. Actualmente metodist pentru fotbal al Consiliului județean pentru educație fizică și sport, internaționalul de ieri a acceptat să-și spună părerea sa de specialist asupra posibilităților de calificare a echipei noastre campioane în meciul cu Spartak Trnava din cadrul „Cupei campionilor europeni“, partidă ce va fi găzduită săptămîna viitoare în Capitala noastră.

După ce a stat cîteva clipe pentru a-și aduna impresiile după acel meci Politehnica — Dinamo a-tit de greu de uitat chiar pentru un ieșean de circumstanță, interlocutorul nostru a început prin a-și spune părerea despre gabaritul echipei Dinamo :

— „Nu este vorba de gabarit în sine, **a precizat dînsul,** ci de „gabaritul fotbalistic“, de cunoștințele jucătorilor în materie, de modul în care le aplică pe teren, în cazul și în cadrul unor condiții și situații neprevăzute. Or, din acest punct de vedere, Dinamo s-a arătat aptă la Iași, ca o echipă matură. Bucureșteni cunosc foarte bine lecția cu stîlul fotbalistic, de construcție. Jocul lor n-a fost spectaculos, nu-a existat acele „parade“ atît de preciate de tribune, ei spectacolul a reieșit mai mult din dorința și dendițiler de a dobîndi victoria, din elanul care-i purta spre poarta lui Andrei și din tenacitatea cu care dinamoviștii respingeau fiecare tac și contraatacau la rîndul lor.

Dinamo mi-a apărut azi ca o echipă care s-a modernizat : jucătorii se grupează în jurul balonului, nu lasă timp de gîndire și organizare pentru adversar. Am remarcat, de asemenea, pe lîngă maeția situației lor de fapt, o cauză strict la om, un dublaj foarte bun, dar nu numai un dublaj din partea fundașilor, ci și din partea jucătorilor de au alcătuit linia de mijloc. Pe scurt, Dinamo a jucat mai bine în toate compartimentele decît Politehnica. Dirze cu care campionii și-au apărat șansele, mă face să cred că vor prezenta în întîlnirea așteptări fotbalul nostru în meciul cu Spartak Trnava.

Am credința că Adamec, Kși ceilalți internaționali din echicehoslovacă se vor lovi de apărea lui Dinamo ca de un zid. prezentanții noștri în C.C.E. au juns să aplice foarte bine apărcu libero, post în care Nunwei-

BUCUREȘTI. Naom — aținut de Pantea, Vigu și Negrea — încearcă să capăteze mingea în cursa cu Gîlcescu, Cîrțu și Ionescu. (Tonuș, Ghiocu, cu spatele, și Balaci) care pare prins în cleștele unui dreptar, frigînd parcă de la loc, lordinea Dinamo—Steaua Farul 2—0).

Foto : VIRGIL ONESA